

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2945/05
06.04.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Spomenke Zarić, Slađane Nakić - Momirović, Ljubice Milutinović i Nikole Stanojevića, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tuženih sada pokojnog PP, koga zastupa BA, BB, koga zastupa BV, advokat, radi utvrđenja prava svojine i predaje u državinu i po protivtužbi tužioca BB, protiv tužioca AA, i tuženog sada pokojnog PP, radi utvrđenja prava svojine i uknjižbe, odlučujući o reviziji BA - punomoćnika tuženog sada pokojnog PP, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Smederevu Gž. 186/05 od 28.7.2005. godine, u sednici održanoj dana 6.4.2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBACUJE SE revizija BA - punomoćnika sada pokojnog PP izjavljena protiv presude Okružnog suda u Smederevu Gž. 186/05 od 28.7.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Smederevu Gž. 186/05 od 28.7.2005. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tuženog PP i potvrđena presuda Opštinskog suda u Smederevu P. 1414/97 od 1.3.2002. godine, kojom je: 1) utvrđeno da je tužilac vlasnik po ugovoru o poklonu zaključenog sa VV Ov. br. 7262/96 od 4.9.1996. godine Petog opštinskog suda u Beogradu, na 2/3 katastarskih parcela navedenih u ovom delu izreke prvostepene presude (aa vv i gg u KO GG) što prema merama i granicama označenim u istom stavu izreke presude cele kp. aa i vv i deo kp. gg, u površinama označenim u istom stavu izreke, što su tuženi PP i BB dužni da priznaju i trpe; 2) obavezani tuženi PP i BB da tužiocu AA predaju u državinu kp. aa u površini od 11,78 ari, kp. vv u površini od 0,75 ari i deo kp. gg u površini od 12,85 ari, u merama i granicama navedenim u stavu 1. izreke ove presude, upisane u kz.ul. dd KO GG; 3) odbijen je protivtužbeni zahtev tuženog BB kojim je tražio da se utvrdi prema tužiocu AA i tuženom PP gde je vlasnik na osnovu održaja celih katastarskih parcela aa, vv i gg, sve u KO GG i obavežu ovi tuženi da trpe da tuženi BB upiše u svojinu u tim parcelama na osnovu ove presude; 4) obavezan je tuženi da tužiocu solidarno naknade troškove postupka u iznosu od 17.400,00 dinara.

Protiv ove drugostepene presude reviziju je izjavio BA - punomoćnik sada pokojnog PP zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Odlučujući o reviziji ovog punomoćnika u smislu člana 389. stav 2. u vezi člana 391. ranije važećeg Zakona o parničnom postupku (ZPP), koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. i 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" br. 125/04) Vrhovni sud je našao da revizija nije dozvoljena, jer je reviziju izjavilo lice koje nije ovlašćeno za podnošenje ovog vanrednog pravnog leka.

Prema odredbama člana 96. Zakona o parničnom postupku ako stranka u punomoćju nije bliže odredila ovlašćenja punomoćnika, punomoćnik koji nije advokat može na osnovu ovakvog punomoćja da vrši sve radnje u postupku ali mu je uvek potrebno izričito ovlašćenje za povlačenje tužbe za priznanje ili za odricanje od tužbenog zahteva, za zaključenje poravnjanja, za odricanje ili odustanak od pravnog leka i za prenošenje punomoćja na drugo lice, kao i za podnošenje vanrednih pravnih lekova.

Ako je punomoćniku dato ovlašćenje da može vršiti sve radnje u postupku, a stranka, odnosno njen zakonski zastupnik umre ili postane poslovno nesposoban ili ako njen zakonski zastupnik bude razrešen dužnosti, punomoćnik je, u smislu člana 100. stav 1. ZPP, ovlašćen da i dalje preduzima radnje u postupku, ali naslednik odnosno novi zakonski zastupnik može opozvati punomoćje. U slučajevima navedenim u ovoj odredbi, punomoćniku koji nije advokat, po odredbama stava 2. člana 100. ZPP, uvek prestaju ovlašćenja koja se u punomoćju moraju izričito navesti (član 96).

Tuženi PP preminuo je u toku žalbenog postupka dana 21.5.2004. godine, a u punomoćju koje je 8.12.2003. godine dao svom unuku BA nije ni bilo izričito određeno da ovaj punomoćnik u njegovo ime može da podnosi vanredne pravne lekove. Drugotuženi u ovoj parnici po tužbi i protivtužilac po protivtužbi BB je sin sada pokojnog PP.

Osim toga i da je u punomoćju od 8.12.2003. godine i bilo izričito određeno pravo punomoćnika koji nije advokat na podnošenje vanrednih pravnih lekova, to ovlašćenje je prestalo smrću sada pokojnog PP na osnovu kogentne norme - člana 100. stav 2. ZPP, pa ovaj punomoćnik nije bio ovlašćen da u ime umrlog vlastodavca - tuženog PP podnese reviziju protiv pobijane drugostepene presude. To su mogli učiniti samo zakonski naslednici sada pokojnog PP, što znači da je trebalo prekinuti postupak do utvrđenja ko su njegovi zakonski naslednici, pa po nastavku postupka izvršiti dostavu pobijane odluke u smislu člana 212. u vezi člana 215. ZPP, obzirom da pravo na reviziju - vanredni pravni lek, nije suštinski obezbeđeno kad se dostava drugostepene odluke izvrši licu - ranijem punomoćniku koji nije advokat i kome je ovlašćenje za podnošenje vanrednog pravnog leka prestalo zbog

ranijem punomoćniku koji nije advokat i kojemu je ovlaštenje za podnošenje vanrednog pravilnog reka prestalo zbog smrti vlastodavca.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je na osnovu ovlašćenja iz člana 392. u vezi člana 389. stav 2. ZPP odbacio reviziju koju je u ime umrlog vlastodavca izjavio punomoćnik koji nije advokat i odlučio kao u izreci.

Predsednik veća – sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd